

God is getrouw

-

Het leven van Mozes wordt gekenmerkt door lijden, strijd en oefeningen van het hart. Als hij nog maar net op de wereld is, wordt hij al voorgesteld als een jongetje dat huilt (Ex.2:6). Daarna komt zijn lijden aan het hof van de Farao, gedurende het grootste deel van zijn eerste 40 levensjaren. Ongetwijfeld heeft hij daar, in die omgeving, geleden want de genegenheid van zijn hart gaat uit naar zijn broeders in nood (Ex.2:11). Hij keert de rijkdommen en de heerlijkheid van Egypte de rug toe. Hij gaat naar hen die zuchten onder het juk van Farao. Dit volk in het lijden, is het volk van God! *'Hij gaf er de voorkeur aan met het volk van God slecht behandeld te worden, boven een tijdelijke genieting van de zonde'* (Hebr. 11:25).

Maar Exodus 2:11-14 laat ons de ontvangst zien van hem die in hun lijden wil delen. Zijn genegenheid wordt op de proef gesteld als zij zijn liefde niet begrijpen. Hij heeft zijn liefde weliswaar niet laten zien op een manier zoals het had gemoeten. Nadat hij Egypte heeft verlaten moet hij 40 jaar doorbrengen in de woestijn van Midian. Veertig jaar woont hij daar als een nederige herder (Ex.3:1), ver van zijn broeders. Tenslotte is hij, tijdens de laatste 40 jaar van zijn leven, de leidsman van het volk Israël. De hele woestijnreis lang heeft hij te maken met een hardnekkig volk, dat zich afkeert van de Heer en dat moppert tegen Hem. Hij heeft het geklaag van de Israëlieten aan moeten horen.

1. Ex. 14:10-12. Voor de doortocht door de Rode Zee [Bevrijding]
2. Ex. 15:24. Bij Mara [Water]
3. Ex. 16:2. In de woestijn Sin [Brood]

4. Ex. 17:2, 7. Bij Rafidim, Massa en Meriba [Water uit de rots]
5. Num. 11:1-3. Bij Tabera [Vuur]
6. Num. 11:4-35. Op het Manna bij Kibroth-Taäva [Vlees]
7. Num. 16. Korach, Dathan en Abiram [Openen van de aarde]
8. Num. 12. Mirjam en Aäron [Melaatsheid]
9. Num. 20:2. De oploop tegen Mozes en Aäron [Ongehoorzaamheid]
10. Num. 21:4-6. Ongeduld. Walgen van Manna [Koperen slang]

En er zijn nog veel meer droevige op te noemen.

In Mozes leven zijn ook 4 perioden van tucht te onderscheiden:

- a. 40 jaar in de woestijn.
- b. Op de weg naar Egypte.
- c. 40 dagen en 40 nachten op de berg.
- d. Op de berg Pisga.

Aan het einde van dit lange leven, gekenmerkt door zoveel beproevingen en pijnlijke herinneringen, moet God zelfs Kanaan voor hem sluiten, waar hij zo graag was ingegaan (Deut. 1:27; 3:23-36; 4:12). Mozes spreekt voor het gehoor van de hele vergadering van Israël de woorden van een lied. Woorden die verteld worden in Deuteronomium 32. Wat zegt hij bij het begin van dit lied? *'Hij is de Rots, Wiens werk volmaakt is, want al Zijn wegen zijn een en al recht. God is waarheid en geen onrecht; rechtvaardig en waarachtig is Hij'* (vs. 4)¹.

Voordat hij zich terugtrekt en begraven wordt tegenover Beth-Peor (Deut. 34:5-8), kan hij getuigen van de trouw van God. Al de tijd van zijn pelgrimschap, 120 jaar, is God door alles heen trouw geweest in alles wat hij is tegen gekomen. En als die God hem de toegang tot het beloofde land ontzegt, noemt hij Hem toch een trouwe God. Hij is de Rots, onbeweeglijk, waarop Mozes te allen tijd heeft kunnen steunen. Gods werk is volmaakt. Ongetwijfeld Zijn werk voor ons, maar ook Zijn werk in ons. Dit werk zal Hij voltooiën tot op de dag van Christus Jezus. Hij is een trouwe God, trouw aan zijn beloften en trouw aan Zijn karakter.

¹ *'de Rots, wiens werk volkomen is, omdat al zijn wegen recht zijn; een God van trouw'* (NBG '51)

Misschien zijn we binnenkort aan het eind van de reis, zoals Mozes toen, misschien moeten we nog enkele stappen doen. Dat weet God alleen. Maar hoe het ook zij, wij kunnen, als we op de afgelegde weg terugkijken, met Mozes zeggen: 'God is getrouw'. Hij is het ook geweest in het afgelopen jaar. Hij zal het zijn in het jaar dat we zijn ingegaan. Ja, tot aan het einde. Hoe heerlijk is het om dat te weten, maar nog heerlijker is het te ervaren! Dan wordt ons geloof aangemoedigd om de laatste stappen van de reis te doen. Het geloof wordt ook aangemoedigd, door de zekerheden die de Heer ons geeft in Zijn Woord. Dat is ongetwijfeld het stevigste anker voor het geloof. Nu volgen enkele teksten uit het Nieuwe Testament, die ons de trouw van God beschrijven en die ons tot opbouw, vermaning en troost kunnen dienen.

Roeping

'God is getrouw, door Wie u geroepen bent tot de gemeenschap van zijn Zoon Jezus Christus onze Heer' (1 Kor. 1:9).

De apostel richt zich tot *'de gemeente van God die in Korinthe is, aan de geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen, met allen, in elke plaats, die de naam van onze Heer Jezus Christus aanroepen, zowel hun als onze Heer' (1Kor.1:2)*. Er zijn veel dingen die te wensen over laten in Korinthe. En toch heeft God de gelovigen in deze gemeente rijk gemaakt in Hem, in alle woord en in alle kennis, zodat het hen aan geen genadegave ontbreekt (vs. 5-7). Wat een goedheid laat God hier zien ondanks hun ontrouw, die een grote schuld is.

Is dat niet hetzelfde, wat wij tegenwoordig meemaken? Wij verdienen niet anders dan opzij geschoven te worden als dragers van het getuigenis. En toch verdraagt God ons niet alleen, maar we worden ook nog overladen met weldaden! Dat moet ons hart en geweten raken en onze verantwoordelijkheid oefenen. Want wij verwachten ook de openbaring van onze Heer Jezus Christus, Zijn verschijning in heerlijkheid. Op die dag, *'wanneer Hij komt om verheerlijkt te worden in zijn heiligen en bewonderd te worden in allen die hebben geloofd' (2 Thes.1:10)*.

'Want wij allen moeten geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan, naardat hij heeft bedreven, hetzij goed hetzij kwaad' (2Kor.5:10). Deze gedachte over de rechterstoel, verbonden aan de verschijning van de Heer, doet een beroep op onze verantwoordelijkheid. Laten we denken aan onze wandel op aarde terwijl we die dag verwachten! God heeft ons geroepen tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, d.w.z., we hebben een zelfde deel met Hem in de wandel, in de dienst, in

het lijden en de smaad, in het gebed en in de lof. Hij is getrouw en Hij zal in ons werken om zulke resultaten voort te brengen. Laten we ons niet laten ontmoedigen, als we op onze talrijke zwakheden en gebreken zien! Het mag ons verootmoedigen, maar drijft ons ook uit tot Hem, die in ons wil werken en Die trouw is! Dat niets in ons de vervulling van dit goddelijke werk mag belemmeren!

Beproeving

‘U heeft geen verzoeking getroffen dan menselijke; en God is getrouw, die niet zal toelaten dat u verzocht wordt boven wat u kunt verdragen; maar met de verzoeking zal Hij ook de uitkomst geven, zodat u ze kunt verdragen’ (1 Kor. 10:13).

Beproevingen in ons persoonlijk of gemeentelieven kunnen onze krachten te boven lijken te gaan, onmogelijk om te overkomen. Maar God verzekert ons, dat geen enkele beproeving zal uitgaan boven dat wat wij kunnen dragen. Alle verzoeken zijn menselijke verzoeken, dat wil zeggen, gemeten naar het menselijk vermogen. Want God weet heel goed, *‘wat voor maaksel wij zijn blijft bedenken dat wij stof zijn’* (Ps.103:14). Hij is getrouw. Hij zal niet toelaten dat wij bovenmate verzocht worden.

Laten we dus moed vatten in onze beproevingen. Zij gaan niet uit boven wat God in Zijn wijsheid weet, dat Hij ons kan toebedelen. Ook in dit opzicht is Hij trouw. Laten we niet vrezen. Met de verzoeken zal Hij ook de uitkomst geven, zodat wij ze kunnen dragen. De weg kan moeilijk zijn en wij weten niet hoe wij er uitgeholpen zullen worden. Voor ons lijkt er geen enkel mogelijke uitweg, maar God is getrouw! Hij zendt de beproeving, terwijl Hij tegelijkertijd de hulp en de algehele bevrijding geeft. Hoe bemoedigend is dat voor het geloof!

Heiliging

‘Moge nu de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen en moge geheel uw geest en ziel en lichaam onberispelijk worden bewaard bij de komst van onze Heer Jezus Christus. Hij die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen’ (1 Thes. 5:23,24).

Geheel en al geheiligd; geest, ziel en lichaam onberispelijk bewaard bij de komst van onze Heer Jezus Christus. Het lijkt onmogelijk als we denken aan wat we zijn en als we al onze gebreken zien... En toch zal God het doen! Hij is getrouw, getrouw aan Zijn karakter. Hij wil verheerlijkt worden in de Zijnen. Maar, ondanks wat we zijn, ondanks alles wat we kunnen laten zien aan eigen wil of alleen maar

onverschilligheid, Hij zal het doen. Wij zijn zo dikwijls ontrouw, maar Hij die ons roept, is getrouw. Getrouw aan Zichzelf en aan Zijn eigen heerlijkheid. Deze trouw zal Hij openbaren tot aan het eind, in het werk van de praktische heiliging die Hij volbrengt in hen, die Hem toebehoren. Laten we dus vertrouwen hebben, ondanks alles; ondanks onze grote zwakheid en alles wat ons kan ontmoedigen op de weg. De God van de vrede Zelf zal ons geheel en al heiligen. Hij is getrouw. Hij zal het doen.

Strijd

‘Overigens, broeders, bidt voor ons, dat het woord van de Heer zijn voortgang heeft en verheerlijkt wordt, zoals ook bij u, en dat wij gered worden van de onbehoorlijke en boze mensen. Want trouw is niet het deel van allen; maar de Heer is trouw, die u zal versterken en bewaren voor de boze’ (2 Thes. 3:1-3).

De apostel wordt blootgesteld aan de aanvallen van boze en slechte mensen. Wij kunnen ook tegenstand tegenkomen van de kant van boze mensen, die op duizend manieren proberen het werk van God te belemmeren. We lopen gevaar dat we vergeten dat *‘de wapens van onze strijd niet vleselijk zijn’* (2Kor.10:4). Laten we omhoog kijken en ons herinneren dat de Heer trouw is. Hij wil ons aan de ene kant versterken en aan de andere kant bewaren voor de boze. David ligt te midden van leeuwen en hij is onder hen die een net voor hem hebben gespannen; die een kuil voor hem hebben gegraven. Maar hij kan er aan toevoegen dat ze er zelf in zijn gevallen. David heeft de trouw van Hem ervaren, waarvan de apostel de Thessalonicenzen verzekert, dat Hij die zal bevestigen. David verklaart daarna in Psalm 57:4-7: *‘Mijn hart is bereid ², o God, mijn hart is bereid; ik zal zingen, ik zal psalmen zingen’*. Hij is bevestigd en bewaard voor de boze, hij heeft de trouw van de Heer ervaren. Wij mogen er zeker van zijn dat wij die trouw ook zullen ervaren.

Geloof

‘Als wij ontrouw zijn - Hij blijft trouw, want Zichzelf kan Hij niet verloochenen’ (2 Tim. 2:13).

Over het algemeen is onze ontrouw ongeloof! Wij geloven wel wat de Schrift zegt over het heil en ons behoud, maar is het ook zo wat betreft onze wandel op aarde?

² ‘gerust’

Kunnen we aannemen wat het Woord ons onderwijst en het daarna in de praktijk brengen? Helaas zijn wij zo dikwijls ongelovig. Maar God handelt tegenover ons niet, zoals wij handelen tegenover Hem. Als wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw, want Hij kan Zichzelf niet verloochenen. Hij kan alleen maar handelen in overeenstemming met Zijn eigen karakter en naar de natuur van Zijn Wezen zelf. Hij is liefde en licht. Zo'n God komt tussenbeide, werkt in ons en wil zich met ons bezig houden tot aan het einde! Hij blijft getrouw in alle dingen. Dat is onze zekerheid en onze vrede.

Hogepriester

'Daarom moest Hij in alles aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en trouw hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om voor de zonden van het volk verzoening te doen' (Hebr. 2:17).

Wij worden gedragen op de schouders en op het hart van Hem, die Zijn leven voor ons heeft gegeven en die nu onze Hogepriester is. Een barmhartige en getrouwe Hogepriester. In de uitoefening van dit Hogepriesterschap kan Hij niet falen. God zelf heeft Hem aangesteld in deze dienst en *'Hij is trouw aan Hem die Hem heeft aangesteld'* (Hebr.3:2). Net zoals Hij op aarde de trouwe getuige is geweest (Op.1:5), zo is Hij nu de trouwe Hogepriester die trouw is aan God, Die Hem heeft aangesteld, trouw en barmhartig ten opzichte van ons. *'Daarom kan Hij ook volledig behouden wie door Hem tot God naderen, daar Hij altijd leeft om voor hen tussenbeide te treden'* (Hebr.7:25). *'Daarom moest Hij in alles aan zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en trouw hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om voor de zonden van het volk verzoening te doen. Want waarin Hijzelf geleden heeft toen Hij verzocht werd, kan Hij hun die verzocht worden te hulp komen'* (Hebr.2:17,18). Wat een rust voor onze harten is het om te weten, dat Hij volmaakt kan meelijden in alles wat ons overkomt en dat Hij ons helpt. Hij blijft tot aan onze volmaking een trouw en barmhartig Hogepriester!

Hoop

'Laten wij de belijdenis van de hoop onwankelbaar vasthouden (want Hij die beloofd heeft, is getrouw)' (Hebr. 10:23).

In vers 22 gaat het erom de gemeenschap met God in het heiligdom te verwerkelijken. In vers 23 gaat het erom een ware afzondering van de wereld, die wij moeten doorgaan, te handhaven. *'De belijdenis van de hoop'* is een openbaar

getuigenis. Wij belijden dat we Christus verwachten en dat is een gevolg van onze positie: Christus zit in de hemelse gewesten en wij zijn er nu al door het geloof in Hem. Hij komt spoedig en zal ons dan daadwerkelijk invoeren in het huis van de Vader waar Hij een plaats voor ons is gaan bereiden. Dat is de hoop die wij onwankelbaar moeten vasthouden. Want het hart verliest gauw de moed als we lang moeten wachten.

Het is niet voldoende om een waarheid te kennen; zelfs niet om die stevig vast te houden. Het belangrijkste is om die te ervaren en te leven in de kracht van deze waarheid. De leer van de komst van de Heer vasthouden en intussen te leven alsof deze wereld ons vaderland is, met het hart vervuld met zorgen, angsten en vreugde, dat is praktisch onze hoop verloochenen! Wij weten wel dat dit ons vaak kenmerkt. Wij voelen onze grote zwakheid om de belijdenis van de hoop onwankelbaar vast te houden. Maar wat een genade dat Die het beloofd heeft getrouw is! Getrouw om Zijn belofte te vervullen en onze hoop te verwerkelijken. Trouw ook om ons tot dat ogenblik te ondersteunen, onze harten af te trekken van de dingen die zichtbaar zijn en die maar tijdelijk zijn. Hij wil ons oog richten op de dingen, die niet gezien worden en die eeuwig zijn (2Kor.4:17,18). Wat een middelen gebruikt Hij daarvoor! Maar dat doet Hij altijd in Zijn trouw!

Belofte

‘Door het geloof ontving hij, hoewel Sara zelf onvruchtbaar was, kracht om te verwekken, en dat boven de bepaalde leeftijd, omdat hij Hem trouw achtte die het beloofd had’ (Hebr. 11:11).

Menselijk gesproken kan Sara geen nageslacht meer krijgen. Maar voor het geloof bestaan er geen onmogelijkheden (Mark.9:23). Geloof! – *‘alle dingen zijn mogelijk voor hem die gelooft’*. Van het ogenblik af dat God het beloofd heeft, is het zeker dat Hij Zijn beloften zal volbrengen. Want Hij is een trouwe God. Abraham *‘twijfelde niet aan de belofte van God door het ongeloof, maar werd gesterkt in het geloof, terwijl hij God heerlijkheid gaf en ten volle verzekerd was, dat wat Hij beloofd heeft, Hij ook machtig is te doen’* (Rom.4:20,21). Sara acht Hem, die het beloofd heeft, trouw. Wat een kennis en wat een waardering van God! Dat geeft het geloof!

Wij hebben in het Woord kostbare beloften. Laten we ze in geloof ze vastgrijpen en, verzekerd dat God ze allemaal zal vervullen, ervan genieten. Hij is getrouw! Laten wij in waarheid genoeg geloof hebben om Hem trouw te achten.

Vergeving

‘Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid’ (1 Joh. 1:9).

Laten wij, als we gezondigd hebben, dit in alle oprechtheid voor God belijden! Deze belijdenis moet niet alleen een erkenning van de fout zijn, maar een oordeel dat we uitspreken over de oorzaak van de zonde die we begaan hebben. Wij kunnen pas de gemeenschap met God terugvinden als we de zonden beleden hebben. Een belijdenis die ons geheel en onomwonden vergeving verzekert, want God is getrouw ten opzichte van ons en rechtvaardig tegenover Christus. Hij is de grondslag, het zoenoffer, op grond waarvan God hem kan vergeven die zijn zonde belijdt.

God is trouw! Dat weten we, maar laten wij er echt van overtuigd zijn en nooit aan Zijn trouw twifelen. Laat ons ook de vreze Gods en trouw in onze praktische wandel laten zien en op aarde trouwe christenen zijn. Hoeveel voorbeelden hebben we daarvan in de Schrift:

Mozes is een trouw man geweest. Van Mozes kan de Heer dit getuigenis geven: *‘Mijn dienaar Mozes, die in Mijn hele huis trouw is’ (Num.12:7).*

Nehemia, belast met het bestuur over Jeruzalem, rechtvaardigt zijn keus voor Hananja: *‘Toen gaf ik, met betrekking tot Jeruzalem, een bevel aan Hanani, mijn broer, en Hananja, de bevelhebber van de burcht, want hij was een betrouwbaar man, en godvrezender dan velen’ (Neh.7:2).*

Wat Daniël betreft: *‘zij konden geen enkele grond voor een aanklacht, of iets verkeerd vinden, omdat hij betrouwbaar was en er geen nalatigheid of iets verkeerd bij hem te vinden was’ (Dan.6:5).*

In het Nieuwe Testament vinden we Paulus en Timotheüs. Paulus dankt *‘Christus Jezus, onze Heer, die mij kracht gegeven heeft, dat Hij mij trouw heeft geacht, daar Hij mij in de bediening gesteld heeft’ (1Tim.1:12).* En hij schrijft aan de Korinthiërs: *‘Daarom juist heb ik Timotheüs naar u toe gezonden, die mijn geliefd en trouw kind in de Heer is’ (1Kor.4:17).*

Dan vinden we Tychicus *‘de geliefde broeder en trouwe dienaar in de Heer’ (Ef. 6:21).*

‘Epafras, onze geliefde medeslaaf, die een trouw dienaar van Christus voor u is’ (Kol. 1:7)

'Onesimus, de trouwe en geliefde broeder, die één van u is' (Kol 4:9).

'Silvanus (Silas), die naar ik meen voor u een trouwe broeder is' (1 Petr. 5:12).

'Antipas mijn trouwe getuige, die gedood werd bij u waar de satan woont' (Op. 2:13).

Aan het begin van een nieuw jaar, mogen we wel de wens uitspreken dat de Heer ons de genade geeft, om ons meer en beter aan Hem toe te vertrouwen en Hem trouw te achten die het beloofd heeft. Laten we het herhalen onder alle omstandigheden die we nog tegenkomen en ons op de proef stellen, hoe moeilijk ze ook zijn. Onze God is een trouwe God.

Een andere wens: laat het ons gegeven worden in heel onze wandel, een werkelijke trouw te mogen laten zien. Dat, als onze loopbaan geëindigd is, op de dag dat de Heer met zijn dienstknechten afrekening zal houden, Hij tot ons zal kunnen zeggen: *'Voortreffelijk, goede en trouwe slaaf, over weinig ben je trouw geweest, over veel zal ik je stellen; ga de vreugde van je heer in'* (Mat.25:19,21,23). Laten we denken aan Zijn vreugde waarin Hij hem wil verenigen, tot wie Hij zich richt, als Hij de trouw van een van Zijn dienstknechten zal belonen. Hebben wij niet de wens, Hem zo'n vreugde te bereiden?

Bron: Le Messager Evangélique 1964.3; Titel: C'est un Dieu fidèle